

თვალის უფასო ოპერაციები გრძელდება

დედოფლისნეაროში სხვა-
დასხვა სირთულის თვალის ოქ-
რაციების მორიგი ეტაპი ჩატარ-
და. პროექტი დედოფლისნეაროს
საავადმყოფოს და „ოფთალ-
მიკს“ შორის გაფორმებული
ხელშეკრულების თანახმად ხორ-
ციელდება.

როგორც დედოფლისნაროს
საავადმყოფოს ოფთალმოლოგ-
მა მაია ტრკლიერშვილმა გა-
ზეთ „შირაქს“ განუცხადა, დე-
დოფლისნაროს გასული წლის
დეკემბრიდან პერიოდულად
თბილისელი სპეციალისტები
სტუმრობენ, რომელთაც უკვე
ორმოცდაათამდე ოპერაცია ჩა-
ატარეს.

მისი თქმით, უმნეოებს აოე-
რაციები უფასაოდ ჩატარდათ,
პენსიონერებს კი მხოლოდ
10%-ის გადახდა მოუხდათ. ამ
დღომდე მსგავსი პრობლემის
პაციენტებს დედოფლისნებარო-
დან წნორსა და გურჯაანში მგ-
ზაგრობა უწევდათ, რაც მათთ-
ვის დამატებით პრობლემებს

ქმნილა

თბილისელი ოფთალმოლო-
გების განმარტებით, დედო-
ფლისწყაროში კვალიფიციური
კოლეგები არიან, რომლებთანაც
აქტიურად თანამშრომლობენ.
სამა ალექსანძე (პროფესორი):

„දේවර රුගින්මී දායඩිවාරාත දා රෝපා රැඹුල මැංරාසිට්ස් වායු- තෝත, උපුලුද්ධෙලා විප්‍රමයෙ, ජ්‍යෙෂ්ඨ ග්‍යෙංච් විස් වාන්දනාත්ම පාසිගින්ත්ස් දා විස් මුණුන්දේස් මිශ- තෝවිස මේතුගාලුප්‍රූහෝධිස ගන්නායා. සිමාරත්නු ගිතකරාත, දෙයෙ- ඉලිස්න්සාර්මී මිජ්‍යානාද තාමෝ- වයිවාර්ත තොල්මෑ, රාඳාගන් දියිය නානිය ජාලදාතුරුන මානා අංශුලි- කුම්බිල් විප්‍රමක දා ව්‍යතානාථ-

შრომლობთ. ამ შხრივ ძალიან
გაგვიმართლა, რადგან ვიცით,
რომ პაციენტები საიმედო ხელ-
ში არიან და მან მართლაც კარ-
გად მოამზადა წინასაოპერაციო
ჰერიოდი. ბოლო ხანებში ჩვენი
თანამშრომლობის რეანიმაცია
მოვახდინეთ და აქტიური თა-
ნამშრომლობა დავიწყეთ. ეტა-

କେବଳିଗାର ଏହାପରିମାଣିଲାଇନ୍‌ପାରିନ୍
ଶି ବାମପଦିଗାରତ, ରାତା ଲେଖିବା
ଓପେରାଫୋର୍ଡି ଗ୍ରାଵାକ୍ୟତିତିତ, ରମଜିତ
ଲୀପି ଅଧିକାରୀଙ୍କ ଅନୁଷ୍ଠାନିକ ଅଧିକାରୀଙ୍କ
ପାଇଁ ପରିଚ୍ଛନ୍ନତିକାରୀ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ମଧ୍ୟ
ଦେଖିବାରେ ଆମାର ମନୁଷ୍ୟକାରୀତିର ଉପରେ
ମନୁଷ୍ୟକାରୀତିର ଉପରେ ଆମାର ମନୁଷ୍ୟକାରୀତିର

დღემებს და ხარჯებს თავიდან
აარიდებს. მინდა გითხრათ, რომ
სულ მალე გადავალთ თანამე
დროვე, უნაკერო ტიპის ოპერა-
ციებზე. ამას ლაზერულ ოპერა-
ციებს უწოდებენ, სინამდვილეში
კი ეს არის ულტრაბეგერითი ოპე-
რაციები. ამ პროცედურების
ადგილზე ჩატარებით დედო-
ფლისნებაროს მოსახლეობა შევ-
ბას იგრძნობს. განსაკუთრებით
ასაკოვანი და დაუძლურებული
ხალხი გვაკითხავს, რომელ-
თაც გადაადგილება საკმაოდ
უჭირთ. ასევე, მინდა გითხრათ,
რომ ადგილზე არამარტო კა-
ტარაქტის ქირურგია კეთდება,
რომელიც ერთ-ერთი ყველა-
ზე მრავალრიცხვოვანია ყველა
ტიპის ქირურგიებს შორის და
მათშორის ჩვენს დარგში. და-
ახლოებით ოპერაციების 70%-ი
კატარაქტაზე მოდის. აგრეთვე
გლაუკომის, სხვადასხვა პლას-
ტიკური ოპერაციები თვალის
კაკალზე და ზოგადად, ყველა
ტიპის ოპერაციებს ადგილზე
ვთავაზობთ, რაც ყველაზე მო-
თხოვნადია მოსახლეობაში".

„გასული წლის დეკემბრა-
დან დავიწყეთ თანამშრომლობა
უკვე ორმოცხველი მეტი პპერაცია
ჩატარდა. გლაუკომები, კატა-
რაქტები, ტერიოუმები, კალა-
ზიონები, ქუთუთოს პლასტიკა
მნიშვნელოვანი იმითაა, რომ

ასაკონგრესი პაციტურებს ადგილზე შეუძლიათ ამ მომსახურების მიღება და შორს გადაადგილება ალარ არის აუცილებელი. წინა-საოპერაციო პერიოდში ძირითადად მე ვარ აქტიურად ჩართული, ყველანაირად ვეხმარები, რომ დოკუმენტაციის შევსება და გაზიარება მეფერხება არ შეიქმნას. ამასთან, საყოველთაო ჯანდაცვის პროგრამით ხდება 30%-ით თანადაფინანსება, უმნეოთათვის აბსოლუტურად უფასოა, ხოლო პენსიონერები მხოლოდ საფასურის 10%-ს იხდიან. ეს კა, დამეთანხმებით, ძალიან მიზეულური იმასთან შედარებით, რა მნიშვნელობისა და ღირებულების ოპერაციებიც კეთდება, “ - აღნიშნა მათა ტოკლი-

კიშვილმა. „პენსიონერებს, რომელთა შემოსავალი თვეში მხოლოდ 150 ლარია, ცხადია, არ უყოფათ ეს თანხა, რომ ასეთი ოპერაციებიც გაიკეთონ და არსებობაც შეძლონ. ასეთი უფასო

დედოფლის სწავლოში ჩამოდიან პროფესორები და ძალიან კმაყოფილი ვართ,“ - აცხადებენ მადლიერი პაციენტები.

ილია მარტოცლიშვილი

„ვაღიარებთ, ნარმოვაჩენთ და
ნავახალისებთ!“

„ქართველები, როგოროც ერი, ათასწლეულებია ვარსებობთ, მაგრამ საქართველო, როგორც სახელმწიფო, ახლა ყალიბდება. ამ პროცესში უფალ-მა დედოფლისნებროს განსაკუთრებული როლი დააკისრა, ამასთანცემ, თქვენი მუნიციპალიტეტი ყოველთვის გამოიჩინადა კრეატიულობით. ამიტომაც არ არის შემთხვევითი, რომ სატელევიზიო პროექტი „ეტალონი“ ყოველ ახალ სეზონს სწორედ დედოფლისნებროს საუკეთესო მოსწავლეებით იჩყებს. ტრადიციის დარღვევას არც მომავალში ვაპირებთ“ -ასე დაიწყო დედოფლისნებროელ ახალგაზრდებთან საუბარი სოციალურ-საგანმანათლებლო პროექტ „ეტალონის“ ავტორმა და წამყვანმა გოჩა ტყეშელაშვილმა.

ხელმძღვანელი ეთერ ზურიკაშვილი
და გამგების განათლების, კულტუ-
რის, ძეგლთა დაცვის, სპორტისა და
ახალგაზრდობის სა-
ქმეთა სამსახურის
უფროსი თამარ თამა-
ზაშვილი დაესწრნენ.

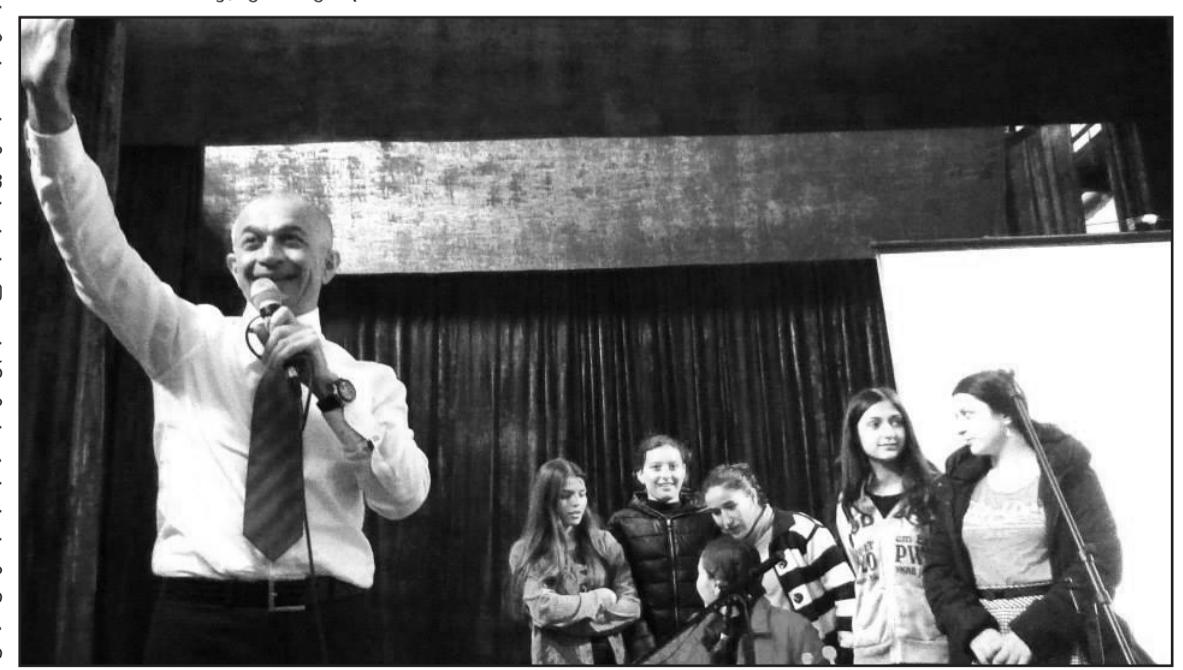
„ნიჭი უნდა აღიარო, ნარმოაჩინო და წაახალისო, ამიტომაც აღიარე, წარმოაჩინე და წაახალისე!!!“ - მოუწოდა გოჩა ტყე-შელაშვილმა დამსწრე საზოგადოებას.

საპატიო დედო-
ფლის წყაროელთან ნ
შესვედრა თბილ და
მხიარულ ატმოსფე-
როში წარიმართა.
„ეტალონის“ წამყვან-
მა ახალგაზრდებს თა-
ვის წარმოჩენის სა-
შუალებაც მისცა და
რამოდენიმე მათგანი
დაასაჩუქრა კიდეც.
რჩეულებმა წიგნები

ნარწერით „ბ.ს.გ.“ (ბევრ სიხარულს
გისურვებთ) გოჩა ტყეშელაშვილის,
ზევად ჯავახიშვილისა და ნიკოლოზ
ჯანიაშვილის ხელმოწერით მიიღეს.

სკოლის მოსწავლებსა და პედა-
გოგებს ნიკოლოზ ჯანიაშვილმაც მი-
მართა. „დარწმუნებული ვარ, რომ
აქედან ცარიელი არავინ წავალთ.
ჩვენ გაგვყვება მუხტი, რომელიც ბა-
ტონი გოჩას წყალობით, აյ წარმოიშ-
ვა. მან მოგვიწოდა, რომ ვიყოთ თა-
მამები. სითამამე კი საკუთარ თაესა
და ცოდნაში დარწმუნების გარეშე
ვერ გვექნება. უახლოეს მომავალში
მე და საკრებულოს თავმჯდომარე ვა-
პირებთ თქვენთან შესვედრას. ჩვენი
მიზანია, ერთად მოვიფიქროთ როგორ
გავალამაზოთ, რა გავაკეთოთ ჩვენი
მუნიციპალიტეტის სთვის. თუ გვიყვარს
სამშობლო, რაიონი, დაუუდგეთ ერთ-
მანეთს გვერდში და ვაკეთოთ საქმე“
განაცხადა გამგებელმა.

დელოფლისწყაროს ხელოვნების
სკოლაში გამართული ღონისძიება
იმედიანად დასრულდა- ვალიარებთ,
ნარმოვაჩინთ და წაგახალისებთ!

გ ა ჭ ი რ 3 0 პ ი ს ფ ა ს ი . . .

სათნოების სახლში ახალგა-ზრდა, ლამაზი გოგო შემოიღის, ჯინისს შარვალი და მოკლე ქურ-თუკი აცვია, მაღალი, ტანძიდი, გრძელი, თაფლისფერი თმით, თეთრი სახით და მწვანე თვა-ლებით. ვებდავ, დარცხვენილი, ხელების სწრაფი მოძრაობით როგორ უდგამს ცარიელ ქილებს სათნოების სახლის მზარეულს, რომელიც ამ ქილებში ხორცის სწრაფას და მოხარშულ ნიწი-ბურას უსაბას. ლაბაზი გოგო კი სწრაფად, ნერვიულობისგან აკანგალებული ხელებით ახურებს თავსახურებს ქილებს, სამ პურს სწრაფად იღებს, ეკუავს, ჩანაში აჩქარებული აწყობს და ასეთივე აღლუვებით ტრივებს ოთახს. თვა-ლი გავაყოლებ და ვკითხულობ, ვინ არის ეს ულამაზეს გოგო – მეთქი. ის სოციალურად გაჭირვებული, ორი პატარა შვილის დედა აღმოჩნდა, შინ მწოლიარე დედა-მთილის დედამთილი და ორი მცი-რენლოვანი შვილი ელოდება, მითხრეს. კარგი გოგოა, მაგრამ ძალიან უჭირს და აბა, რა ქნას, მოდის და მიაქვსო, - მაძლევენ პასუხს. თუმცა, აღდა ვუსტენ

ნენტარული პირობებიც არ და-
მსვდა. ბავშვი გამიჩნდა თუ არა,
მშობლებმა, თავისითან ნაგვიყვა-
ნეს და ჩემი მეუღლით იქ ვკხო-
ვრობდით. თითქმის სამი წელი
მამაჩემმა შეგვინახა, არაფერი
მოგველებია, ფაქტოურად იქ გა-
ვზარდე ჩემი პირველი შვილი,
მაგრამ მერე მამასაც გაუჭირდა.
ძმისშვილს ჯანმრთელობის გამო
ისეთი პრობლემები შეექმნა, რომ
მისი ყოფნა - არ ყოფნის საკითხი
იდგა. მამა მოუწი ქონება გაყი-
და, რუსთავში შეირთახიანი და
სამოთახიანი ბინები ცალ-ცალკე
გაყიდა, ამას მოჰყვა მისი შემო-
სავლის უკანას ენელი წყაროების,
მანქანების და სხვა ქონების გა-
ყიდვა, რამაც ჩემი მშობლების
ოჯახი ეკონომიურად დაასუსტა.
სამაგიეროდ, ლერომთა არ გა-
გწიოდა და ძმისშვილი ჯანმრთე-
ლი და უკნებელი გადარჩა. მას
შემდეგ ჩემს მშობლებსაც ისე
გაუჭირდათ, რომ იქ ჩემი ოჯახის
ყოფნა ნარმოუდებელი იყო, ამი-
ტომ ჩემი ქმარ-მეილით ქრის-
ტიანები დავტრუნდი.-“ გვიყვება
23 წლის ახალგაზრდა, ორი შეი-
ლის დედა.

ეკას სახლით უაძრავი საქ-
მე აქვს, ის უვლის
თავის 3 წლის და 6
წლის შეიღებს და
ამასთანავე, მეულ-
ლის ჩანოლილ ბებიას.
ის მზადაა, მეტად
დაიტვირთოს თავი და
იმუშაოს კიდეც. მო-
თალია, დღეს რეგიო-
ნებში სამსახურის შო-
ვნა, თუნდაც უპრალო
პროფესიაზე, ჭირს,
მაგრამ, მას შეუ-
ძლია, ვინმეს სახლი
დაულაგოს, რამდე-
ნიმე საათით მოუკ-
როს მათ ბავშვებს ან
მოხუცს, მაგრამ, სა-
მნუხაროდ, ამის მო-
სურნეც ნაკლებადაა.
საჯარო სამსახურში
მუშაობაზე არც ფი-
ქრობს, რადგან იცის,
რომ იქ იმდენ ხელ-
ფასს ვერ აიღებს, რა-
მდენსაც სოციალური
დახმარებისგან მისი
ოჯახი იღებს. ამდე-
ნად, ამ ეტაზზე მას
ისევ სოციალურად
ოჯახისთვის საჭარბო დაწეს ყოველი მომ

200 ლარიან სამსახურზე დასა-
ქმება. თუმცა, იმაზეც ხშირად
ფიქრობს, როდემდე გაგრძელდე-
ბა ასე და როდემდე იცხოვრებენ
სოციალური დახმარების იმედზე.
- „მუშაობა არ მეზარება, არც
მერიდება, ჩემი შვილების კე-
თილდღეობისთვის ნებისმიერ პა-
ტიოსან სამუშაოს შევასრულებ,
მაგრამ, სამწერაოდ, ბევრს
უჭირს დღეს ცხოვრება. ჩემი
მეუღლე თავს არასდროს ზო-
გავს, თუ სამუშაო გამოჩნდე-
ბა, ოლონდ ბავშვებს არაფრთ
მოაკლდეთ, არაფრთ თაკიორბისა,
მუშად მუშაობაუხრებს უშვიშა-
ვია, მაგრამ ფიზიკური სამუშაოს
შოგნაც ჭირს. ისე გვიფრის, რომ
ხანდახან ღმერთს ვუმაღლიოთ
ხოლმე, რომ სოციალურად
გაჭრვებულები ვართ და ის დახ-
მარება მანც გვექლევა. ჩემთვის
ნლიდან ნლობდება მაღაზა არ არის
და ბაზარში ნლები არ ვყოფილ-
ვარ, ბაზარში როგორ წავალ,
როცა ფული არ მაქს, ან, მაღა-
ზიაში რატომ გავიარო, როდესაც
მხოლოდ გული უნდა დამწყდეს.
ნლების ნინანდელი, მამარების
მიერ შეძენილი ტანსაცმელი გაუ-
ხდელად მაცვია, მაგრამ ვერავინ
იტყვის, რომ ან ოჯახის წევრი ან
ბავშვები უსუფთაოდ მიტარებია.
ფხვნილს და ჰიგიენისთვის აუ-
ცილებელ საშუალებებს ნისიად
ვიდებ მაღაზიდან და დახმარე-

„პირველად სათნობაში კერძის მიღების ნება რომ დაგვრთეს და იქ სიარული დავიწყე, მეზობლებმა ჭორაობა დაიწყეს, თურმე, მათი აზრით, მე ამორალური ცხოვრება დავიწყე და ამიტომ დავდიოდი ყოველდღე აქეთ, ხოლო, როცა შაბათ-კვირა ეკლესიაში ნირვალოცაზე დავიწყე სიარული, მაშინ ხომ სულ გზას ავცდი მათი შეხედულებით. ასეთი იარღიყო მომაკერეს, ყველას ხომ ვერ აფუქსიდით, თუ სად დავდიოდი, ვმაღლავდით და ვფარავდით ჩვენს გაჭირვებას. მერე გაიგეს, რომ სათნობაში დავდიოდი და უი, საწყლობს ისე უჭირთ, რომ იქ დადიანო, ახლა ამით შეიქციეს თავი. ეს ყველა-ფერი თავიდან მაღლელვებდა კი არა, ჩემს გაჭირვებაზე მეტად, საზოგადოებისგან მოყენებულმა სტიგმამ უფრო უკიდურესი ნევროზი დამმართა.

დღეს მე უკვე ალარ მრცვენია ვთქვა, დიახ, მე დავდივარ სათნოების სახლში, და ამის არ მრცვენია. ჩემი შვილების გამო ამაზე მეტ გაჭირვებასაც გავუძლებ. ჩემთვის მთავრია, რომ ისინი მყავდნენ კარგად და ჯანმრთელად. მეტსაც გეტყვით, გული არ გამიტეხია, ძალიან ოპტიმისტურად ვარ განწყობილი, მერე რა, რომ გვიჭირს? ეს

ქვეყნის დასასრული არაა, მე მი-
ყვარს ჩემი ქვეყანა, ჩემი ცხო-
ვრებაც და ჩემი ოჯახიც. ამდენი
გაჭირვების და გულდანყეტის
მიუხედავად, მე არ გავძორო-
ტებულვარ სსვებივით და ამით
ვარ ბედნიერი. არასოდეს მიუკა-
დრისა არც გაჭირვება და არც
არასოდეს მიწუნებია, უჯდებ და
ამაზე მეტსაც გავუძლებ. ნელს
ჩემი უფროსი შვილი სასკოლეა,
ნარმოდგენაც არ მაქს, რომ და
როგორ უნდა მოყიდვან სკოლა-
ში, მაგრამ მესამე შვილის იცნება
მაინც მაქსს. უფროსი წყალობის
იმედი მაქსს. მე ეკლესიაში დავ-
დივარ, ვმარხულობ და ვეზიარე-
ბი, მყავს ჩემი მოძლვარი. ამაზე
დიდი გაჭირვებები გადაუტანათ
ადამიანებს, მაგრამ ლვთის რჩე-
ნით ყველაფერი გამოსწორებუ-
ლა. არ მერიდება, როცა ვამზელ,
რომ სათხოებიდან მოტანილი
ჩემი შვილების კერძის დანატოვა-
რი წენიანით და პურით გამოვკვე-
ბილვართ მე და ჩემი მეუღლე, მა-
გრამ ამაყი ვარ, რომ უპატიოსნო
და მოპარული ლუკმა არასოდეს
მიგვიღია. ყოფილა ისეთი დღეც,
როდესაც პურის ნაწილიც არ
ჩემი უკანი და მეტად მარტინი

ରାତ୍ର ଶେଙ୍ଗେବା ସାକ୍ଷ୍ମୟବ୍ୟକ୍ତିରେ ଦେଇ
ପିରନ୍ଦେବୀରେ, ଏକାଳ ଦିନା ଓର୍ଲାରୁତ୍ସୁ-
ଲ୍ଲାବାନ୍ଦିବା ନାହିଁ । ଏଣ୍ଠି ଅତାକେ ମାଲ୍ଲା ଏବଂ
ଏଣ୍ଠି ଅତାକେ ଡାକ୍ତର ତାଗୋଣ ମିଛ-
ଗମ୍ଭୀର ସାମଦ୍ରାର୍ଯ୍ୟଲ୍ଲାନ୍ତିରେ, ମାଲ୍ଲା
ଅତାକେବେ ଆର୍ଟ ତୃପ୍ତିରେ, ରାଫ୍ତାଗାନ୍
ଏହି ଥାମତାରକି ନ୍ୟାଲ୍ଲି ବିମୋଦ୍ଦିଲ୍
ଏବଂ ନ୍ୟାବୁଦ୍ଧିରେ, ଆମିଥିମ୍ବ ଅଜାବୀର ଏହି-
ନ୍ୟାବୁଦ୍ଧି ନ୍ୟାକର୍ତ୍ତା ପିରନ୍ଦେବୀରେ ସାରତ୍ତୁଳ୍ଲିଖ୍
କ୍ଷେତ୍ରରେବେ, - „ଅଜାବୀର ଆରାନ୍ଦାନ୍ତିରେ
ପିରନ୍ଦେବୀର ଆର ଗାମାହିନ୍ଦା, ଏରତା-
ଫ୍ରେରତୀ ପ୍ରାୟଲାଭୀ ଦିନି ଶେନାହେନ୍
ହେଲିଶ ସାଲ୍ମଶୀ, ଏରତୀ ତୃପ୍ତି ନୀନ ଗାନ୍-
ଗାନ୍ଧୀଦେବୀର ନାମିଦିନ ସାର୍ଵତ୍ରବୀର ମାନ୍-
ଜାନାା, ରାଫ୍ତାଗାନ୍ ଦାଲୀନା ଶେର୍ବନ୍ଦୁଭେଦି
ଥାମତାର- ଥାତ୍ରବ୍ୟୁଲ ଅମଦେନ୍ ଆଦା-
ମିନାନୀ ସାର୍ଵତ୍ରବୀର ରୈପ୍ରେଚୁନିତ । ମିନୀ
ଦ୍ୱାମନ୍ଦ୍ରତ୍ରବ୍ୟୁଲ ଶେମଦ୍ଦେଶ, ଉତ୍ତରାଲ୍ଲା-
ବୀର ଗନ୍ଧିର ନ୍ୟାଲ୍ଲିର ମିଲିବେତିବୀର ଗା-
ମିନିବର୍କରୀର କ୍ଷେତ୍ରରେ ଗାମନ୍ଦାବ-
ଶେତ, ତାନ୍ତିବ ଆର ଗପ୍ରେନନ୍ଦା ଏବଂ ଗାଜେଣ
ଗେର ବିପ୍ରାଦେତ । ଏସେ ତୃପ୍ତି ଦୀର୍ଘମଦ୍ଦେ
ଗାଫ୍ରିନ୍ଦିଲ୍ଲା କ୍ଷେତ୍ରିକାର ଶେମନ୍ଦାଲ୍ଲା
ମିତ୍ରେରୀ ଉନ୍ଦରା ଆବିତ୍ରାନିତ, ଲେବା

გზა არაა.

ქალბატონი ეკა იმასაც დასძენს, რომ ხან წელიწადი ისეგავა, რომ სიცილი რა არის, ისიც ავინძყდება. ისეა გადატვირთული თავისი მძიმე დღის გრაფიკით, შეილების მოვლით და თავისი გასაჭირით, რომ არასოდეს ეცინება.

აქედან გამომდინარე, ჩვენს
კითხვაზე, თუ ებმარებიან მას
დღევანდელ სიტუაციაში მშო-
ბლები, ან იციან თუ არა მათ,
რომ ის ასეთ გაჭირებაშია, იგი
ასე პასუხობს: - იციან, მხოლოდ
მშობლებმა და ჩემმა და-ძმებმა,
ნათესავებში ამას ვერ ამხელენ,
მაგრამ მშობლებსაც ამ ეტაპზე
ძალიან უჭირთ და ისინი ვერა-
ფრით ვერ მებმარებიან.

တွေ့ ရှုကြပ်ရှု မိုင်တွေး မာရန်စူး
တွေ့ ဖဲ ပျော်တာ လွှေ့ဆေးသော်လွှာ,
ပျော်ပဲတိုက် ဤပါ ဂျာပေးသွေ့ခဲ့,
ရှုမ် ဇ္ဈာ အဲ ဒေါ်ခြား ပါ ၈ မာရန်,
မျှော်လွှာ ပါတုတာ စားပြန်ရှုံး
ရှုမ် ဂားကြတော်ပိုင် မိုင်တွေး, အမိ-
တုမ်, ဖွော်လွှေ့ ၆၅။ အမ လွှေ့တွေး
ပွော်လွှာ မိုးရှေ့ ထဲပြုရှေ့ပို့ အဲလာဖဲ
အမေးသွေ့ ပိုင်းလွှာ ပါ ၁၂။

ქართველ ქალებს ოდითგან
დიდი როლი აკისრიათ, ისინი
უზრდიდნენ სამშობლოს მამუ-
ლიშვილებსაც და თუ საჭირო
იყო, ხმალსაც იღებდნენ ხელში,
ისინი ამხნევებდნენ ომში მიმა-
ვალ სატროფებს და ბრძოლის
უინს უდვივებდნენ მეორე ნახე-
ვრებს. ვაკაცურად უდგნენ
ოჯახებს დედაბობად და ამით
ქვეყნის ბურჯვები იყვნენ. მათ სი-
მტკიცებებ ბევრი რამ იყო დამო-
კიდებული, არც რომ სიდუხები-
რეს აგრძნობინებდნენ ოჯახს
და გასაჭიროსაც ადვილად ატან-
ნებდნენ. დღესაც ისე, როგორც
არასდროს, ქართველი ქალის
როლი და ამაგი ბევრად გაიზარ-
და. ქართველმა ქალმა კიდევ ერ-
თხელ დაამტკიცა, რომ მას იმაზე
მეტი შეუძლია, ვიდრე ოდესმე.
მათ გაბატონებულ უმუშევრო-
ბაში კაცების როლი იტვირთეს
და ოჯახები, შვილები სიამაყე და
თავი დაუხარეს სხვა ქვეყნის ხალხს,
საკუთარი ნებით წავიდნენ მათ
მონობაში, ვისაც ოდესლაც ჩვე-
ნი წინაპრები ქედს არ უხრიდნენ
და ცოცხალი თავით არ ჩაბარდე-
ბოდნენ. ბევრი ადამიანი კიცხავს
ამგვარ დედებს, მაგრამ ისინი
გმირები არიან, რადგან სხვის მო-
ნობას იტანენ, საკუთარი შვილე-
ბის გადარჩენის გამო.

გმირობებს ჩადიან ის დედე-
ბიც, რომლებიც აქ უფრთვინვე-
ლად იტანენ და უმკლავდებიან
გაჭირვებას. ჩვენი რესპონსუნგი
ქალბატონიც, რომელიც ჯერ მთ-
ლად ახალგაზრდაა, სწორედ ასე-
თი დედების მაგალითია, ვინც არ
დაეცა სულიერად, ვინც მუხლი
არ მოუყარა გაჭირვებას და თა-
ვისი მტკიცე ნებისყოფით ეპრ-
ძვის მას, რათა დანარჩენს არ
დაუკარგოს მომავლის იმედი.
ვფიქრო, რომ სწორედ ასეთ დე-
დებს სჭირდებათ დანახვა, გამხ-
ნევება, გვერდში დგომა და და-
ფასება. სწორედ ასეთი ძლიერი
ნებისყოფის ქალები უნდა დაასა-
ქმონ, სადაც არ უნდა იყოს, უნდა
ჩააბარ დასაქმების ფერსულში,
რომლებიც საკუთარი მებრძოლი
სულისკეთებით ძალიან ბევრ
კარგ საქმეს გააკეთებენ ქვეყ-
ნისთვის. დიახ, ქალებს ძალიან
ბევრი შეუძლიათ გააკეთონ, მით
უმტკის, ასეთი მებრძოლი სუ-
ლისკეთების დედებს. მიმაჩნია,
რომ ქალები კი არ უნდა დავ-
თრგუნოთ და დავაძეჩავოთ, რომ
ქვეყანა წინ წავიდებ.

იმედია, მამა გიორგის გარდა,
კიდევ გაუჩნდება ვინმეს სურ-
ვილი, რომ დაეხმაროს 23 წლის
დედას, რომელსაც ეკონომიკური
დახმარებაზე მეტად, მორალური
გვერდში დგომა და გამხნევება
სჭირდება.

ოთხის ზოგადამორჩილებულ არაფერი თავისონობს, ს უმუშა- სამუშაოს ჭირს, რომ უკუმადლით კიალურად და ის დახ- ა. ჩემთვის ია არ არის კი კულტურულ- რ წავალ, ან, მაღა- გასა ავცდი ძათ სერედულებით. ასეთი იარლიყო მომაკერეს, ყვე- ლას ხომ ვერ ავუსტინით, თუ სად დავდიოდი, ვმალავდით და ვფარავდით ჩევენს გაჭირვებას. მერე გაიგეს, რომ სათნოებაში დავდიოდი და უი, სანცლებს ისე უჭირთ, რომ იქ დადანია, ახლა ამით შეიქციეს თავი. ეს ყველა- ფერი თავიდან მაღლოვებდა კი არა, ჩემს გაჭირვებაზე მეტად, საზოგადოებისგან მოყენებულმა სტიგმამ უფრო უკიდურესი ნე- კროზი დამბართა.

დღეს მე უკვე ალარ მრცხ- ბა ასაფერი არ ახსოვს.

რაც შეეხება საცხოვრებელ პირობებს, ეკას ბინა იორსართუ ლიანია. ორი ოთახი მაღლა და რომ ითახი დაბლა თავისი მიღ გმული სამზარეულოთი, მაღლ ითახებს არც თვლის, რადგა იქ ზმითარში წყალი ჩამოდი და ნესტია, ამიტომ თვალის ექ- სივე წევრი პირველ სართულზე ცხოვრობს, - „ოჯახში არანაირ პირობები არ გამაჩინა, ერთ- ფერთი ყველაზე დიდი შენაძე ჩემს სახლში, ერთი თვეს წინ გა- ვადებით ნაყიდი სარეცხის მან-

როდესაც
და მანყდეს.
მამაჩემის
მელი გაუ-
ამ ვერავინ
ს წევრი ან
მიტარებია.
თვის აუ-
სს ნისად
დახმარე-
ვენია ვთქვა, დას, მე დავდი-
ვარ სათნოების სახლში, და ამის
არ მრცხვენია. ჩემი შეიღების
გამო ამაზე მეტ გაჭირვებასაც
გავუძლებ. ჩემთვის მთავარია,
რომ ისინი მყავდნენ კარგად და
ჯანმრთელად. მეტსაც გეტყვით,
გული არ გამიტებია, ძალიან
ოპტიმისტურად ვარ განწყობი-
ლი, მერე რა, რომ გვიჭირს?! ეს
ქანა, რადგან ძალიან შევწუხდ-
ზამთარ- ზაფხულ ამდენი ად-
მიანის სარეცხის რეცხვით. მის
დამონტაჟების შემდეგ, უფულო
ბის გამო წყლის მილისთვის გა-
მოთხოვლი კედელი ვერ გამოვა-
სეთ, თანხა არ გვქონდა და გაჯ-
ვერ ვიყიდეთ. ასე თვის ბოლომდე
გაჭირილი კედლიდან შემოსულ
მტვერი უნდა ავიტანოთ, სხვ.

